

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a JUDr. Jarmily Ďáskové, v právní věci žalobce **J. N.**, zast. JUDr. Zbyňkem Dvořákem, advokátem se sídlem Erbenova 2978, Tábor, proti žalovanému **Magistrátu města Jihlavy**, se sídlem Masarykovo nám. 97/1, Jihlava, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 28.3.2011 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a navrhl soudu, aby žalovanému uložil povinnost zahájit řízení a vydat rozhodnutí ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidiče na základě podání žalobce ze dne 4.10.2010.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, s tím, že ve věci nelze spatřovat nečinnost správního orgánu.

Krajský soud v Brně o žalobních námitkách uvážil takto:

Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se lze ve správním soudnictví domáhat žalobou podle dílu druhého hlavy druhé části třetí s.ř.s. jen za podmínek stanovených zákonem, nikoliv proti jakékoliv absenci v činnosti správního orgánu dle subjektivního přesvědčení žalobce. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se ochrany proti nečinnosti správního orgánu ve správním soudnictví může dovolávat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, s výjimkou případů, kdy zákon s nečinností správního orgánu spojuje právní fikci vydání rozhodnutí o určitém obsahu, popřípadě jiný právní důsledek.

Ochrana ve správním soudnictví je tak omezena na případy, kdy ve správním řízení má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí nebo povinnost vydat osvědčení, přičemž tak má učinit v určité zákonem stanovené lhůtě a za podmínky, že žalobce vyčerpal zákonné prostředky správního řízení k ochraně před nečinností správního orgánu, pokud mu je zákon zakládá. K vynucení jiného konání správního orgánu než je vydání rozhodnutí nebo vydání osvědčení ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. nikomu žalobní legitimaci nezakládá a nezakládá ani pravomoc soudu proti jiné nečinnosti správního orgánu než takové, která spočívá v absenci vydání rozhodnutí nebo vydání osvědčení, ochranu poskytovat a rozhodovat o povinnosti správního orgánu takový jiný úkon provést.

Důvodnost žaloby na nečinnost správního orgánu proto soud může posuzovat a tudíž se může věcí meritorně zabývat jen tehdy, pokud je žalobou požadována ochrana proti nečinnosti správního orgánu spočívající v nevydání rozhodnutí nebo nevydání osvědčení, k jehož vydání je správní orgán dle zákona povinen, a to ve lhůtě zákonem stanovené, přičemž žalobce musí současně v žalobě tvrdit a prokázat, že využil všechny zákonem předepsané prostředky, které mu zákon k ochraně před nečinností správního orgánu poskytuje. Jinak není dána pravomoc soudu k poskytnutí takové ochrany vydáním rozhodnutí podle dílu druhého hlavy druhé části třetí s.ř.s. a chybí tak základní podmínky řízení, za kterých soud může jednat a rozhodovat ve věci. Tak tomu je i v předmětné věci.

Pojem rozhodnutí správního orgánu, jehož vydání se lze žalobou proti nečinnosti správního orgánu domáhat podle § 79 odst. 1 s.ř.s., je legislativní zkratkou, kterou soudní řád správní zavedl v ustanovení § 65 odst. 1, a která se tak vztahuje i na všechna další ustanovení v s.ř.s. následující, kde je použita, nikoliv jen pro řízení o žalobách podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. Ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. považuje za rozhodnutí takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují žalobcova práva nebo povinnosti. Rozhodnutím ve smyslu této legislativní zkratky tak není jakýkoliv úkon správního orgánu, byť vydávaný ve správním řízení či formálně označený jako rozhodnutí správního orgánu, ale pouze takový úkon, který zasahuje do práv nebo povinností žalobce tím, že jeho práva nebo povinnosti zakládá, mění, ruší nebo je závazně určuje.

Z toho vyplývá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se lze domáhat ochrany u soudu jen tehdy, pokud je správní orgán nečinný ve vydání rozhodnutí, kterým má být rozhodováno o právech nebo povinnostech žalobce, a to v případech, kdy správní orgán je povinen vydat rozhodnutí nebo osvědčení, nedodržel zákonem stanovenou lhůtu a žalobce vyčerpal prostředky ochrany ve správním řízení. Pokud úkon správního orgánu není způsobitelný zasáhnout do práv a povinností žalobce, protože není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v § 65 odst. 1 s.ř.s., pokud není správní orgán povinen ve věci vydat rozhodnutí a pokud žalobce nevyčerpal prostředky ochrany ve správním řízení,

pak není v pravomoci soudu poskytovat ve správním soudnictví ochranu proti nečinnosti správního orgánu, který má být podle přesvědčení žalobce v prodlení, a nemůže ani rozhodovat o povinnosti správního orgánu úkon provést.

V dané věci mělo být podle obsahu žaloby a žalobního petitu rozhodnuto soudem o nečinnosti žalovaného, který na základě podání žalobce ze dne 4.10.2010 nezahájil řízení, v němž by měl vydat rozhodnutí ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidiče. Již ze samotného petitu žaloby nelze jinak než dovodit, že žalobě nelze přiznat důvodnost.

Pro to, aby mohla být žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu úspěšná, je třeba splnění dvou základních podmínek kumulativně. Musí především existovat povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., jednak musí být takové rozhodnutí způsobilé zasáhnout do žalobcových práv.

V dané věci žalovaný není podle zákona povinen vést o žalobcově návrhu správní řízení ani v takovém řízení vydat správní rozhodnutí.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemůže být úspěšná v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, pokud hmotné právo zakládá subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Nelze s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti v případech, kdy právní předpis nezakládá povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí.

Zásadním důvodem, který vedl soud k zamítnutí žaloby podané žalobcem na ochranu proti nečinnosti žalovaného je skutečnost, že se nelze v daném typu řízení domáhat toho, aby bylo správnímu orgánu uloženo zahájit řízení, jak v dané věci žalobce požaduje, když v daném typu řízení se lze domáhat jen toho, aby v řízení již zahájeném bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Tento závěr soudu je souladný s konstantní judikaturou správních soudů, přičemž lze odkázat na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 26.6.2007, č.j. 4 Ans 10/2006-39, rozsudek ze dne 18.8.2011, č.j. 3 Ans 7/2011-180, rozsudek ze dne 8.7.2009, č.j. 3 Ans 1/2009-58 či rozsudek ze dne 14.9.2011, č.j. 9 Ans 8/2011-62, vše dostupné na www.nssoud.cz.

Krajský soud v Brně proto v návaznosti na důvody zdejším soudem shora popsané žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s).

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci plně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 7. 12. 2011

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Pejčochová

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu